

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.7.2020
COM(2020) 332 final

2020/0150 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

**om tillstånd för Frankrike att tillämpa en nedsatt sats för vissa indirekta skatter på
”traditionell” rom som framställs i Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique och
Réunion**

{SWD(2020) 141 final}

MOTIVERING

Sedan 1923 tillämpas en särskild punktskattesats på traditionell rom från de franska yttersta randområdena för försäljning på det franska fastlandet. Sedan den inre marknaden och de harmoniserade punktskattesatserna infördes i Europa har detta särskilda punktskattesystem fortsatt med EU:s godkännande.

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Förslaget avser ett rådsbeslut som ska ersätta gällande rådsbeslut 189/2014/EU av den 20 februari 2014¹, som antogs på grundval av artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Denna artikel medger särskilda åtgärder för de yttersta randområdena med hänvisning till att det föreligger faktorer som på grund av sin bestående natur och sammanlagda verkan allvarligt hämmar områdenas utveckling och deras ekonomiska och sociala situation. Sådana åtgärder tillåts förutsatt att de inte undergräver integriteten och sammanhanget hos unionsrätten, inklusive den inre marknaden och den gemensamma politiken. Genom detta beslut får Frankrike tillstånd att tillämpa en nedsatt sats för vissa indirekta skatter² på traditionell rom som produceras i de franska yttersta randområdena Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique och Réunion när de transporteras till det franska fastlandet och konsumeras där. Nedsättningen av de indirekta skatterna får inte överstiga 50 % av den franska standardskattesatsen för alkohol och begränsas till en årlig kvot på 144 000 hektoliter ren alkohol. Undantaget löper ut den 31 december 2020.

Syftet med detta system är att kompensera för den högre produktionskostnaden för traditionell rom i de franska yttersta randområdena och garantera marknadstillträde till det franska fastlandet, som är deras främsta avsättningsmarknad. Den konkurrenssnackdel som de ekonomiska aktörerna har beror på de franska yttersta randområdenas avlägsna belägenhet, ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt ekonomiska beroende av ett fåtal produkter, framför allt värdekedjan sockerrör-socker-rom, som allvarligt hämmar deras ekonomiska utveckling.

På grundval av det analysdokument som åtföljer detta förslag, i vilket den nuvarande ordningen samt de möjliga alternativens potentiella konsekvenser för perioden efter 2020 undersöks, föreslår kommissionen att systemet förlängs till 2027 med en ökad årlig kvot på 153 000 hektoliter ren alkohol. Den högsta tillåtna nedsättningen bibehålls på 50 %. Ökningen av den årliga kvoten till 153 000 hektoliter ren alkohol ligger i linje med tidigare ökningskvoten. Den kommer att tillgodose produktionstillväxten och är tillräcklig för att minska behovet av ytterligare ändringar före utgången av de sju år som det nya beslutet gäller. Detta kommer att åtgärda problemet med den fasta kvoten, nämligen att kvoten regelbundet har behövt justeras genom ändringar av rådsbesluten, vanligtvis med retroaktiv tillämpning. Detta har haft en negativ inverkan på producenternas förmåga att planera sin produktion och i vissa fall sina långsiktiga investeringar. Den lilla ökningen av kvoten garanterar dessutom samstämmighet med folkhälso- och konkurrenspolitiken.

¹ EUT L 59, 28.2.2014, s. 1.

² Dessa indirekta skatter är punktskatter och "vignette sécurité sociale" (VSS). Punktskatter är indirekta skatter på försäljning eller användning av specifika produkter, t.ex. alkohol och tobak. Skatterna fastställs i regel som ett belopp per mängd av produkten. Alla intäkter från punktskatter går helt och hållet till medlemsstaterna. VSS är en socialavgift som tas ut på alkoholhaltiga drycker som säljs i Frankrike för att motverka hälsoriskerna med överdriven konsumtion av etylalkohol. VSS är en tilläggsavgift utöver den nationella punktskatten.

Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

I meddelandet från 2017 om ett strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden³ konstaterades att de yttersta randområdena fortfarande står inför allvarliga utmaningar, varav många är permanenta. I det meddelandet presenteras kommissionens strategi för att bistå dessa regioner med att utveckla sina unika tillgångar och identifiera nya tillväxtsektorer för att möjliggöra tillväxt och nya arbetstillfällen.

Med detta i åtanke är syftet med föreliggande förslag att bistå de franska yttersta randområdena med att utveckla sina tillgångar för att möjliggöra lokal tillväxt och nya arbetstillfällen i sektorn för sockerrör och rom. Detta förslag kompletterar det särskilda programmet för vissa regioner beroende på dessa regioners avsides läge och ökaraktär (Posei)⁴ som syftar till att stödja primärsektorn och produktionen av råvaror.

Förenlighet med unionens politik inom andra områden

Förslaget är förenligt med 2015 års strategi för den inre marknaden⁵, där kommissionen presenterar en fördjupad och rättvisare inre marknad som kommer alla berörda parter till godo. Ett av syftena med den föreslagna åtgärden är att minska de merkostnader som uppstår för företag i de yttersta randområdena, vilket hindrar dem från att delta fullt ut på den inre marknaden. På grund av de begränsade volymerna (den volym rom som berörs utgör mindre än 1,5 % av konsumtionen av alkoholhaltiga drycker i Frankrike) förutses ingen negativ inverkan på den inre marknadens funktion.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

Rättslig grund

Den rättsliga grunden är artikel 349 i EUF-fördraget. Denna bestämmelse gör det möjligt för rådet att anta särskilda bestämmelser om anpassning av tillämpningen av fördragen på EU:s yttersta randområden.

Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Endast rådet har behörighet att, på grundval av artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, anta specifika åtgärder till förmån för EU:s yttersta randområden för att med hänsyn till de bestående nackdelar som påverkar de yttersta randområdenas ekonomiska och sociala situation anpassa tillämpningen av fördragen på dessa regioner. Detta gäller även för beviljande av undantag från artikel 110 i EUF-fördraget. Förslaget till rådsbeslut är därmed förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Proportionalitetsprincipen

Detta förslag är förenligt med proportionalitetsprincipen som anges i artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen. De föreslagna ändringarna går inte utöver vad som är nödvändigt för att hantera de aktuella frågorna och därigenom uppnå målen i fördraget för att säkerställa att den inre marknaden fungerar korrekt och effektivt.

³ COM(2017) 623 final

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013.

⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén Att förbättra den inre marknaden: bättre möjligheter för individer och företag (COM(2015) 550 final, s. 4).

Kvoten på 153 000 hektoliter ren alkohol står i proportion till den historiska årliga tillväxten på 2 % av romproduktionen.

Val av instrument

Ett rådsbeslut föreslås för att ersätta rådets beslut nr 189/2014/EU.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning

Den externa undersökningen bekräftade ordningens relevans då producenterna i de yttersta randområdena fortfarande har högre produktionskostnader än motsvarande producenter på fastlandet, vilket för närvarande kompenseras genom den minskade punktskatten.

Ökningen av romproduktionen har inneburit en ökad efterfrågan på sockerrör och enligt undersökningen kunde 53 000 ton sockerrör härledas till ordningen, vilket resulterat i 400 arbetstillfällen i värdekedjan sockerrör-socker-rom. I undersökningen konstaterades att kostnaderna i ekonomiskt hänseende är större än fördelarna med ordningen. Rom spelar dock en viktig roll för ekonomierna i de franska yttersta randområdena, vilket måste beaktas när systemets övergripande effektivitet ska fastställas.

Trots att marknadsandelen för traditionell fransk rom från de yttersta randområdena minskat konstaterades det i undersökningen att ordningen generellt sett var effektiv när det gällde att upprätthålla tillträdet till den franska fastlandsmarknaden i absoluta tal.

Ordningens övergripande effektivitet minskas emellertid genom kvotmekanismen. I undersökningen konstateras också att den övergripande effektiviteten skulle kunna ökas med en förbättrad övervakningsram.

Slutligen konstaterades det att ordningen är förenlig med annan relaterad EU-politik.

Samråd med berörda parter

Som en del av den externa undersökning som stöder analysen av den nuvarande ordningen mottogs svar via frågeformulär, intervjuer och diskussioner från alla berörda parter. Det offentliga samrådet möjliggjorde reaktioner från ett bredare spektrum av intressenter, även om deltagandet var begränsat till fem svar från EU-medborgare (av totalt tio svar): två från ekonomiska aktörer, en icke-statlig organisation, en fackförening och en näringslivsorganisation.

Konsekvensbedömning

Detta initiativ förbereds i två nära sammanlänkade steg: en efterhandsutvärdering av det nuvarande systemet, tätt följd av en framåtblickande bedömning. Bedömningen av de potentiella konsekvenserna av att fortsätta och eventuellt ändra det befintliga systemet har gjorts i ett analysdokument med en utvärderingsbilaga. Detta dokument bygger på en extern undersökning och de uppgifter som lämnats av medlemsstaten.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte Europeiska unionens budget, eftersom inkomster från punktskatter helt och hållet går till medlemsstaterna.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

De franska myndigheterna och kommissionen kommer att sköta övervakningen av genomförandet och tillämpningen av undantaget, såsom de gjort hittills.

Frankrike kommer att uppmanas att lämna in en rapport senast den 30 september 2025 för perioden 2019–2024. Rapporten ska omfatta följande:

- Information om merkostnader i samband med produktionen.
- Ekonomiska snedvridningar och marknadseffekter.
- Information för utvärdering av ändamålsenlighet, effektivitet och samstämmighet med annan EU-politik.
- Information om den nya lagstiftningens fortsatta relevans och EU-mervärde.

Rapporteringen bör också syfta till att samla in synpunkter från alla berörda parter vad gäller nivån på och utvecklingen av deras ökade produktionskostnader och efterlevnadskostnader samt eventuella snedvridningar av marknaden.

För att se till att den information som samlas in av de franska myndigheterna innehåller de uppgifter som är nödvändiga för att kommissionen i framtiden ska kunna fatta ett välgrundat beslut om stödordningens giltighet och bärkraft kommer kommissionen att utarbeta särskilda riktlinjer för vilken information som krävs. Sådana riktlinjer kommer i möjligaste mån att vara gemensamma med andra liknande ordningar i EU:s yttersta randområden, som omfattas av liknande lagstiftning.

Detta kommer att göra det möjligt för kommissionen att bedöma om de skäl som motiverar undantaget fortfarande kvarstår, om den skattemässiga fördel som Frankrike beviljat fortfarande är proportionerlig och om alternativa åtgärder till ett skatteundantagssystem är möjliga, med beaktande av deras internationella dimension.

Den struktur och de uppgifter som krävs i rapporten bifogas förslaget i bilaga 1.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om tillstånd för Frankrike att tillämpa en nedsatt sats för vissa indirekta skatter på ”traditionell” rom som framställs i Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique och Réunion

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 349,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁶,
i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och
av följande skäl:

- (1) Genom rådets beslut 189/2014/EG⁷ får Frankrike tillstånd att för ”traditionell” rom som framställs i Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique och Réunion och säljs på det franska fastlandet tillämpa en nedsatt punktskattesats som får understiga den minimiskattesats för alkohol som fastställs i direktiv 92/84/EEG, men som inte får vara mer än 50 % lägre än den nationella grundskattesatsen för alkohol. Den nedsatta punktskatten är begränsad till en årlig kvot på 144 000 hektoliter ren alkohol. Detta undantag upphör att gälla den 31 december 2020.
- (2) I februari 2019 begärde de franska myndigheterna att kommissionen skulle lägga fram ett förslag till rådets beslut om förlängning av tidsfristen för det tillstånd som anges i beslut nr 189/2014/EU, med en högre kvot för ytterligare sju år, från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2027.
- (3) Med tanke på den begränsade lokala marknaden kan destillerierna i de fyra berörda yttersta randområden som omfattas av detta tillstånd endast utveckla sin verksamhet om de har ett tillräckligt tillträde till den franska fastlandsmarknaden, där de avsätter en betydande del (65 %) av sin rom. Svårigheten för ”traditionell” rom att konkurrera på unionsmarknaden beror på två parametrar: högre produktionskostnader och högre skatter per flaska, eftersom ”traditionell” rom vanligtvis saluförs med högre alkoholhalt och i större flaskor.
- (4) Produktionskostnaderna för värdekedjan sockerrör-socker-rom i dessa fyra yttersta randområden är högre än i andra delar av världen. Framförallt påverkar den avlägsna belägenheten och de besvärliga terräng- och klimatförhållandena i de fyra yttersta randområdena i hög grad kostnaden för ingredienser och produktion. Dessutom är arbetskraftskostnaderna högre än i grannländerna, eftersom den franska sociallagstiftningen är tillämplig i Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique och

⁶ EUT C XXX, XXX, s. XXX.

⁷ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32014D0189>

Réunion. Dessa yttersta randområden omfattas också av unionens miljö- och säkerhetsstandarder, som innebär betydande investeringar och kostnader som inte är direkt kopplade till produktivitet, även om en del av dessa investeringar medfinansieras av unionens strukturfonder. Dessutom är destillerierna i dessa yttersta randområden mindre än internationella företagsgruppers destillerier. Detta leder till högre produktionskostnader per producerad enhet.

- (5) ”Traditionell” rom som säljs på det franska fastlandet marknadsförs vanligen i större flaskor (36 procent av sådan rom säljs i flaskor som innehåller 1 liter) och med högre alkoholhalter (40–59 %) än konkurrerande rombaserade produkter som säljs i 0,7-liters flaskor med 37,5 % alkohol. De högre alkoholhalterna leder i sin tur till högre punktskatter, högre *vignette sécurité sociale* (VSS) och dessutom högre mervärdesskatt per liter rom som säljs. En nedsatt punktskattesats, som inte är mer än 50 % lägre än den nationella standardskattesatsen för alkohol, står således i proportion till de kumulativa merkostnaderna från högre produktionskostnader och högre punktskatt, VSS och mervärdesskatt.
- (6) De extra kostnader som härrör från den mångåriga praxisen att sälja ”traditionell” rom med högre alkoholhalter och därmed högre skatter bör därför också beaktas.
- (7) Den skattemässiga fördel som omfattar både harmoniserade punktskatter och VSS och som ska godkännas måste fortsätta att vara proportionell för att inte undergräva integriteten och sammanhanget hos unionsrätten, inklusive säkerställande av att konkurrensen inte snedvrids på den inre marknaden och i politiken för statligt stöd.
- (8) Den skattemässiga fördelen har hittills inte påverkat den inre marknaden, eftersom marknadsandelen för traditionell rom har minskat med 11 % under de senaste åren, på grund av den ökande konsumtionen av rombaserade alkoholhaltiga drycker.
- (9) För att undvika ett allvarligt hinder för den ekonomiska utvecklingen i de franska yttersta randområdena och för att säkerställa kontinuitet i sockerrör-socker-rom-industrin och de arbetstillfällen som den erbjuder i de franska yttersta randområdena är det nödvändigt att förnya och höja den årliga kvoten för tillståndet enligt beslut 189/2014/EU.
- (10) För att säkerställa att det här beslutet inte undergräver den inre marknaden bör de kvantiteter av rom från de utomeuropeiska departementen som kan komma i fråga för denna åtgärd fastställas till 153 000 hektoliter ren alkohol per år.
- (11) Då skatteförmånen inte går utöver vad som krävs för att uppväga merkostnaderna och eftersom de berörda produktionsvolymerna är blygsamma och skatteförmånen begränsas till konsumtion på det franska fastlandet, undergräver åtgärden inte integriteten och sammanhanget hos unionens rättsordning.
- (12) För att kommissionen ska kunna bedöma om villkoren för tillståndet fortfarande är uppfyllda bör de franska myndigheterna senast den 30 september 2025 lämna in en övervakningsrapport till kommissionen.
- (13) Detta beslut påverkar inte den eventuella tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med undantag från artikel 110 i fördraget får Frankrike tillstånd att för ”traditionell” rom som framställs i Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique och Réunion förlänga tillämpningstiden på det franska fastlandet för en lägre punktskattesats än den fulla skattesats för alkohol som fastställs i artikel 3 i direktiv 92/84/EEG⁸ och en sats av den avgift som kallas *cotisation sur les boissons alcooliques* (VSS) som är lägre än den fulla sats som skulle tillämpas enligt den nationella lagstiftningen.

Artikel 2

Undantaget i artikel 1 ska gälla för rom enligt definitionen i punkt 1 f i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008⁹ till och med den 24 maj 2021 och för rom enligt definitionen i punkt 1 g i i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/787¹⁰ från och med den 25 maj 2021 och som framställts i Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique och Réunion av sockerrör som skördats på produktionsstället, och som har ett innehåll av andra flyktiga substanser än etanol och metanol som är på minst 225 gram per hektoliter ren alkohol och en alkoholhalt i volymprocent på 40 % eller mer.

Artikel 3

- (1) De nedsatta satser för punktskatt och VSS som avses i artikel 1 i detta beslut och som gäller för sådan rom som avses i artikel 2 i detta beslut ska begränsas till en årlig kvot på 153 000 hektoliter ren alkohol.
- (2) De nedsatta satser för punktskatt och VSS som avses i artikel 1 i detta beslut får var och en understiga den minimipunktskattesats för alkohol som fastställs i direktiv 92/84/EEG, men får inte vara mer än 50 % lägre än den fulla skattesats för alkohol som fastställs i enlighet med artikel 3 i direktiv 92/84/EEG eller den fulla satsen för alkohol för VSS.
- (3) Den ackumulerade skattemässiga fördel som tillåts i enlighet med punkt 2 i denna artikel får inte överstiga 50 % av den fulla skattesats för alkohol som fastställs i enlighet med artikel 3 i direktiv 92/84/EEG.

⁸ Rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker (EUT L 316, 31.10.1992, s. 29).

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 (EUT L 39, 13.2.2008, s. 16).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/787 av den 17 april 2019 om definition, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker, användning av namn på spritdrycker i presentationen och märkningen av andra livsmedel, skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker, användning av jordbruksalkohol och destillat av jordbruksprodukter i alkoholhaltiga drycker samt om upphävande av förordning (EG) nr 110/2008 (EUT L 130, 17.5.2019, s. 1).

Artikel 4

Senast den 30 september 2025 ska Frankrike lämna in en övervakningsrapport till kommissionen för att den ska kunna bedöma om de villkor som motiverar tillståndet enligt artikel 1 fortfarande är uppfyllda. Rapporten ska innehålla de uppgifter som krävs enligt bilagan.

Artikel 5

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2027.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*